

Prima instanță: Judecătoria Nisporeni (jud: P. Triboi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc)

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Iurie Bargan, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Gor-Agro”, împotriva deciziei din 21 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Gor-Agro” împotriva Primăriei or. Nisporeni și Consiliului or. Nisporeni cu privire la contestarea în parte a actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 26 februarie 2015 SRL „Gor-Agro” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Nisporeni și Consiliului or. Nisporeni cu privire la contestarea în parte a actului administrativ.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 22 octombrie 2013, SRL „Gor-Agro” a achiziționat la licitație publică complexul patrimonial de alimentație publică din str. Alexandru cel Bun, 16, or. Nisporeni.

Menționează că, complexul respectiv este amplasat pe un teren cu suprafața de 0,0425 ha, cu nr. cadastral 6001221.415.

Susține că, în fața construcției se află un teren, care a fost gestionat anterior de către întreprinderea de la care au fost achiziționate bunurile imobile, iar la moment, de către SRL „Gor-Agro”.

Afirmă că, reclamantul a solicitat administrației publice locale ca terenul respectiv să nu fie înstrăinat la licitație, după cum a fost stabilit în decizia Consiliului or. Nisporeni nr. 9/17 din 29 decembrie 2013, precum și recunoașterea acestui teren ca fiind adiacent bunurilor imobile și anume, a construcției enunțate supra.

Invocă că, recent SRL „Gor-Agro” a solicitat organului cadastral teritorial eliberarea unui extras pentru terenul cu nr. cadastral 6001221.532 și a actului juridic, care a stat la baza înregistrării dreptului de proprietate asupra acestui lot de pământ.

Mai invocă că, la 15 decembrie 2014, Oficiul Cadastral Teritorial Nisporeni a eliberat un certificat pe terenul cu nr. cadastral 6001221.532, conform căruia terenul respectiv este proprietate a Primăriei or. Nisporeni în temeiul deciziei Consiliului or. Nisporeni nr. 8/14 din 10 octombrie 2013 „Cu privire la aprobarea planurilor geometrice ale unor terenuri publice din domeniul privat”, iar la 15 decembrie 2014 i-a fost eliberată copia deciziei date.

Consideră că, decizia Consiliului or. Nisporeni nr. 8/14 din 10 octombrie 2013 „Cu privire la aprobarea planurilor geometrice ale unor terenuri publice din domeniul privat” este ilegală, deoarece a fost neglijată consecutivitatea formării bunului imobil, care este expres reglementată prin art. 14 din Legea cu privire la formarea bunurilor imobile.

Menționează că, întocmirea planului cadastral este numai una din etapele ce urmează a fi parcurse în procesul de formare a bunului imobil. Planul geometric al terenului a fost elaborat în lipsa acordului scris al SRL „Gor-Agro”, după cum prevede art. 17 alin. (2) lit. c) din Legea cu privire la formarea bunurilor imobile.

Afirmă că, pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului respectiv organului cadastral teritorial urmau a fi prezentate decizia de formare a bunului imobil și decizia cu privire la aprobarea planurilor geometrice ale unor terenuri publice din domeniul privat.

Invocă că, prin cererea prealabilă a solicitat anularea deciziei Consiliului or. Nisporeni nr. 8/14 din 10 octombrie 2013 „Cu privire la aprobarea planurilor geometrice ale unor terenuri publice din domeniul privat”, însă prin răspunsul Primăriei or. Nisporeni din 26 ianuarie 2015 cererea prealabilă a fost respinsă.

Solicită reclamantul anularea deciziei Consiliului or. Nisporeni nr. 8/14 din 10 octombrie 2013 „Cu privire la aprobarea planurilor geometrice ale unor terenuri publice din domeniul privat” în partea ce ține de terenul cu nr. cadastral 6001221.532, cu suprafața de 0,0454 ha, cu destinație construcții, din str. Alexandru Cel Bun, 16, or. Nisporeni și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 octombrie 2015 a judecătoriei Nisporeni s-a admis parțial acțiunea înaintată de SRL „Gor-Agro” și s-a anulat decizia Consiliului or. Nisporeni nr. 8/14 din 10 octombrie 2013 „Cu privire la aprobarea planurilor geometrice ale unor terenuri publice din domeniul privat” în partea ce ține de terenul cu nr. cadastral 6001221.532, cu suprafața de 0,0454 ha, cu destinație construcții, din str. Alexandru Cel Bun, 16, or. Nisporeni. În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 21 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Consiliul or. Nisporeni; s-a casat integral hotărârea din 29 octombrie 2015 a judecătoriei Nisporeni și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii înaintate de SRL „Gor-Agro”.

La data de 01 aprilie 2016, conform sigiliului aplicat pe plicul poștal, avocatul Iurie Bargan, în interesele SRL „Gor-Agro”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia contestată este ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece la adoptarea acesteia, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și de drept procedural.

La fel, a menționat că, instanța de apel a aplicat o lege ce nu trebuia să fie aplicată.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată în adresa participanților la proces, conform scrisorii de însoțire, la data de 01 februarie 2016 (f.d. 112). Recurentul a declarat recurs la data de 01 aprilie 2016, conform sigiliului aplicat pe plicul poștal (f.d. 119).

Deci, Completul reține că recursul declarat de către avocatul Iurie Bargan, în interesele SRL „Gor-Agro” este în termen, deoarece careva probe care ar confirma recepționarea deciziei contestate la materialele dosarului lipsesc.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către avocatul Iurie Bargan, în interesele SRL „Gor-Agro”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Iurie Bargan, în interesele SRL „Gor-Agro”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către avocatul Iurie Bargan, în interesele SRL „Gor-Agro”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către avocatul Iurie Bargan, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Gor-Agro”, împotriva deciziei din 21 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală